

van Herstal. De H. Evermarus, in Friesland uit edele ouders geboren en wiens uitstekende denkingen met de jaren aangroerden, besloot zijn leven aan den dienst van God op te offeren. Hij begon met de vermaardste heiligenomtrekkingen te bezoeken. Van St. Jacobus van Compostella, in Galicie, terugkomende, kwam hij door Austrasië met het gezelschap van den H. Servatius tot Maastrecht te gaan. Vereerde, de nacht overviel hem met zijne gezellen, die ten getalle van zeven waren, aan den ingang van den bosch van Ruth, niet verre van Tongeren gelegen. Vreesende in de duisternis verloren te loopen, trok de H. Evermarus met zijne gezellen naar een kasteel dat de oorsprong van het dorp Herstalpe geheet is. Het was het kasteel van Hacco, de heer van de streek, een wrede man die de reizigers bestond, en dikwijls zelfs vermoordde. De H. Evermarus die daar niets van wist, vroeg er eene schuilplaats. Hacco was afwezig. Hij bevond zich op dat oogenblik op eene plaats langs de Maas, tegenover Visé gelegen en die men heden nog Haccourt noemt. Hacco had daar eenen buitengewoon hoogen toren gebouwd van waar hij diegenen kon bespieden die de Maas afkwamen. De vrouw van Hacco was zoo middadig als haar man wrede was. Zij ontving de reizigers met goedheid, bezorgde hun eene schuilplaats voor den nacht doch vreesde voor hun lot in het geval dat Hacco zou wederkeren. Zij raadde hen aan 's anderendaags 's morgens, zoo vroeg mogelijk, hunnen weg voort te zetten om aan Haccos woede te ontsnappen. Zij hadden aanvankelijk deze gevaarlijke schuilplaats verlaten of Hacco kwam terug, van al zijne krijgsmannen vergezeld. Hij bemerkte snel dat vreemde geluiden de nacht in zijn kasteel doorgebracht hadden. Zijne vrouw zelve moest hem bekend maken dat hij eenen schuilplaats was die hij meende dat zij het leven der pelgrims niet mocht reddden bij middel van eene kleine leugen. Hacco met zijne beide volgt de pelgrims op; hij vindt ze zelfs en eene bron die heden nog vermaard is en brengt ze ongenadig om het leven.

Eenige dagen na deze droevige feiten, vonden de dienaars van het hof van Pepinus van Herstal die in het bosch van Ruth aan het jagen waren, de lijkens der pelgrims en begroeven ze. Het lijk van den H. Evermarus dat blonk gelijk de stralen der zon, werd afzonderlijk begraven.

Naderhand werd het bosch uitgekeapt en een gebucht achtervolgens Ruth, Rotherm, Riwehon, Rutten of Russon genaamd, werd op deze plaats gebouwd en eene kerk werd er aan den H. Martinus toegewijd.

In 966, had de kapelaan van Rutten, Ruscelmus genaamd, man van eene uitmuntende godvruchtigheid, eene droom waarin hem een engel verscheen die hem bevoel zich naar den bisschop van Luik, Erasius, te begeven om dezen aan te wakkereken aan den martelaar Evermarus, eene prachtige rustplaats te bezorgen. Twee achter een volgende malen gaf Ruscelmus maar weinig acht op deze verschijningen die hij slechts als gewone dromen aanzag. Doch na eene derde verschijning deze maal met bedreigingen vergezeld, deed Ruscelmus hetgeen hem opgelegd was. De bisschop ontving den kapelaan van Rutten met goedheid, hij erkende Gods wil en haastte zich de stofelijke overblijfselen van den heiligen te doen uitgraven en deed ze naar de kerk van Rutten vervoeren, die toen tot den rang van kollegiale kerk verheven werd.

In het jaar 1075, deed Wery, abt van Borectte, eene kapel bouwen op de plaats waar men meent dat de Heilige vermoord is geweest. De overblijfselen van den heiligen werden er in neergelegd in tegenwoordigheid van den bisschop Theodinus.

Dat leert ons de geschiedenis over de marteldood van den heiligen Evermarus, dat is omtrent hetgeen nog alle jaren op Rutten-meï verbeeld wordt.

Om van Tongeren naar Rutten te gaan, gaat men door de beempe *der maerellen*. Over omtrent honderd jaren hielden daar de heksen hun sabbat, op eenen beempeel gezeten. Daarna bereikt men weldra het midden van het dorp en de kerk van waar op den eersten mei de processie uittrekt.

De harmonie van het dorp, met wapperende vlag, opent den stoet en speelt hare fraaisste stukken. Twee jongens van het dorp, houden het volk terug bij middel van groote knoestokken of *maues*. Zij verbeelden twee *videmans* en zij zijn van kop tot teenen bedekt met wintergroen. De bladeren wintergroen zijn op hunne kleeders vastgemaakt gelijk de schelpen op eene visch. De baldekin is in de processie gevolgd door acht inwoners van Rutten, den H. Evermarus en zijne zeven gezellen verbeeldende. Degene die den heiligen verbeeldt draagt eenen leeren gordel waaraan een lange paternoster en eene kalfsflach of *bobbel* hangen. Zijne schouders zijn met een vellen manteltje, vol schelpen, gedekt. Hij heeft eenen ronden hoed op het hoofd en houdt eenen witten pelgrimsstaf in de hand. De zeven anderen dragen allen het manteltje en den pelgrimsstaf. Allen hebben zwarte broeken en rokken, witte gilets en witte kousen. Het einde der processie is gevormd door eenen schitterenden stoet, samengeseld met zestig Haccourts wier hoeden met pluimen en met bloemen versierd zijn. Aan hun hoofd staat Hacco, de overste der beide, die eene witte broek, eene rode gilet, een roode rok en eene verzilverde muis draagt.

Om Haccourt te zijn moet men door de corporatie aanvaard zijn en men moet noodzakelijk de nacht voor het feest in het dorp doorgebracht hebben. Het recht van pelgrims te verbeelden gaat van vader tot zoon over en blijft in de familie.

De stoet begeeft zich dan naar de kapel van den H. Evermarus waar de H. Mis opgeleefd wordt en daarna wordt de heilige in dezelfde orde naar de kerk teruggebracht. Onder den dienst doen de twee *videmans* de kooplieden die in de weide rond de kapel staan een recht betalen met de volgende woorden: *Voor twee stuivers boek of eenen kapel-teei*. Zou dat geene herinnering zijn aan het recht dat Hacco deed betalen aan degenen die door zijne landstreek trokken?

Ommedlijk daarna begint de veertoning. De pelgrims begeven zich naar de bron en zingen een lied waarvan men maar weinig woorden vatten kan. Onderwijl galopperen de Haccourts rond de weide waarin de bron vliet en waarin de kapel staat. Men zou denken dat er dikwijls ongelukken moeten gebeuren. Dat is nogtans zoo niet en van menschen gedanken is er nooit te Rutten op den eersten mei een ongeluk voorgevallen. De H. Evermarus is daar, zeggen de Ruffenaren, om het viereen van zijn feest te beschermen.

De Haccourts galopperen zoo driemaal rond de weide. Dan trekken zij de weide in en doorkruisen ze in alle richtingen. De pelgrims zetten hunne gezangen voort. *Ik riep christenen bloed* roept Hacco uit, en dan gevolgd door zijne beide, vliegt hij op den H. Evermarus uit en zegt:

H. EVERMARUS.

Ach ! genadig heer, laat mij voorbij passeeren, Naar de stad van Maestricht, om St-Servas te eeren, Ik die toch goede schakel, ik reis stil door uw land En onder den hemel, rust ik al op den zand....

Hacco, ongevoelig aan deze geboden, beveelt den heiligen zich tot de dood te bereiden, want, voegt hij er bij, gij gaat door mijne eigene hand sterven. Evermarus vraagt voor enkele genade den tijd te verkrijgen om zijne ziel aan God aan te bevelen en hij begint eenen laatsten zang. Hacco neemt zijnen hoog en schiet den heiligen op de plaats doed terwijl zijne mannen op de andere pelgrims vallen. De jongste der pelgrims, die misschien wel dacht genoeg te hebben om de marteldood te sterven, neemt de vlucht door land en weide. Hacco en zijne mannen vervolgen hem doch te vergeefs. Dan lost Hacco twee pistoolschoten op den pelgrim, doch deze wordt slechts licht geraakt. Op het derde schot stort de pelgrim neer. Dan wordt zijn lijk op het paard van een der ruiters geladen om weldra te gaan verrijzen tusschen de pinten van eene naburige herberg.

Gedurende de gansche octaaf blijft de steen die het graf van den heiligen bedekt open, en de inwoners der naburige en zelfs der afgelegen dorpen komen er een weinig grond halen als behoedmiddel tegen de ziekten. Geheel het jaar door wordt het water van de bron tot genezing der korts gebruikt en wat er ook van zij, er zijn vele menschen die beweren zich daardoor genezen te hebben.

Gemeente raad.

Zitting van maandag 9 Mei om 6 uren 's avonds.

DAGORDE:

- 1° Burgerlijke gasthuizen. Verkoop van een perceel grond.
- 2° Bureel van weldadigheid. Verpachting.
- 3° Weg van Malken.
- 4° Vergunning van grond op het kerkhof. Aanvragen van M. Tilkín-Schaltin en Van Neuss.
- 5° Vraag aan het gouvernement voor de rechtmaking van den Zavelberg.
- 6° Id. Rechtmaking van den berg van Freeren.
- 7° Benoeming van eenen hoofdonderwijzer in de lagere jongens school in verandering van M. Mevis.
- 8° Verkoop van grond langs den boulevard tusschen de Hondstraat en de Kruispoort en bepaling van den prijs.

De *Courrier de Limbourg* heeft over veertien dagen met grooten en welverdienden lof gesproken over de tentoonstelling van ornamenten bestemd voor de arme kerken en vervaardigd door de dames van het werk van O. L. Vrouw van Tongeren. De tongersche dames hebben dit jaar bijzonder gewelddig om door de verschilligheid der voortbrengsels de tentoonstelling luister bij te zetten. Men bemerkte er onder andere een prachtig geschenk dat ter gelegenheid van het pausselijk jubelfeest aan Z. H. Leo XIII zal aangeboden worden.

Doch het meesterstuk dat aller oogden trok, was eene kerkvaan geschilderd door eene uitmuntende kunstenaar M. Constant Chrs. Dit schoone tafereel verbeeldt de instelling van den H. Rozenkruis. De aangezichten van de H. Maagd en van den H. Dominicus zijn vooral uitdrukkelijk. De engelen zijn verrukend en goed groepseer. Wat het kolozist betreft, dit goeeldt zich van de kunstreis welke M. Claes in Spanje gedaan heeft, waar hij de geleghendheid heeft gehad de meesterstukken van Murillo en Velasquez grondig te bestudeeren.

Deze prachtige vaas is bestemd voor de kerk van Canne.

Hartelijk proficiat aan de parochie Canne en aan haren ijverigen herder den eerwaarden heer Langenhoff.

Men schrijft uit Hex: Zondag aanstaande 15^e Mei, zal in de parochiale kerk van Hex de grot van O. L. V. van Lourdes zeer plechtiglijk ingewijd worden. Te die gelegenheid komt, van 's Donnerdags, een eerv. Pater Redemptorist, om de geloovigen aan te wakkereken, den feestdag met veel godsvrucht en veel luister te vieren. Na het lof wordt het nieuwe L. V. beeld gezegend, in processie door de rijk versierde straten gedragen en onder het blijde gezang der menigte in de grot geplaatst.

De Hoogwaardige Heer Prelaat van Tongerloo, Joës Chryostomus de Swert, op zijne toerreis van Bon-Lieu (Frankryk), waar hij visitatie had gedaan, is in het klooster der Damen Beraudiën en de Soleimot, wier Directeur ook Prémontré en van de Abdy van Tongerloo is, zondag door eene beroerte getroffen.

Zijne Hoogwaardigheid is 53 jaren oud, zeer geleerd, verscheidene talen machtig en is vicaris-generaal der orde van de Prémontrés.

Wij vernemen met genoegen dat de toestand van zijne Hoogwaardigheid een weinig gebeterd is.

De zitting van het hof van assisen der provincie Limburg, voor het tweede kwartaal 1887 zal te Tongeren geopend worden op maandag 15 juni.

Benoemingen.

De Eerw. Heer J. Raeymakers pastoor te Lize, is verplaatst naar Genck, in vervanging van den Eerw. Heer Truysens die zijn ontslag heeft genomen. De Eerw. Heer A. Corman, pastoor te Grand-Hallet is verplaatst naar Lize. De Eerw. Heer G. Mottem, jonge priester, is kapelaan benoemd te Hofmout.

Sterfgeval.

Heden zaterdag overleed in onze stad, in den ouderdom van 76 jaren, Mejufv. Joanna Bellefroid, rentenierster.

De afgestorvene was eene der ijverigste medehulpsters van alle werken van christelijke hefdadigheid. De armen vooral zullen haar verlies betreuren.

De plechtigste lijkdienst zal aanstaande maandag om 14 uren plaats hebben, in de St Jans kerk.

Maandag 9 mei zal namens de Societeit La Colombe in G. L. V. Kerk een lijkdienst gedaan worden ter gedachtenis van den Heer J. Morai, gewezen lid en commissaris der Societeit.

De Societeit verzoekt al hare leden en de talrijke vrienden des overledene er in tegenwoordig te zijn.

BINNENLAND.

Men schrijft uit Brussel: Dieven in huis. — Zaterdag nacht, rond half twaalf, bood zich een persoon aan in het politiebureau, om de agenten te verwittigen dat dieven

in een hotel der Stassartstraat, te Elzen, moesten gedroegen zijn. Die persoon had licht gezien in eene kamer der tweede verdieping en wist zeer goed dat al de bewoners des huizes afwezig waren. De politie-officier Vanderhoutde schildte dadelijk ter plaats met eenige agenten en eenen slotmaker. Het licht vertoonde zich nog altijd in de kamer. De politie-officier gaf level aan den slotmaker de deur zoo zacht mogelijk te openen om de dieven te kunnen verrassen. Doch onmogelijk binnen te geraken: de veiligheidskettng was geplaatst.

« Voorzichtige dieven ! » merkte een der agenten op.

De heer Vanderhoutde besloot alsdan in het huis te dringen door over den hofnuur van een aangepaald huis te klimmen; hij verbrjfelde eene ruit en deed door den slotmaker de deur openen die op den hof uitgeeft. Al de aanwezige politie-beambten drongen het huis binnen en begaven zich met de grootste voorzorgen naar de tweede verdieping, waar zij in stede van dieven, de dienstmeid aantroffen, die van de reis teruggekeerd was. Zij was het die de lamp had aangestoken, en het meisje was zoo diep ingesluimerd dat zij noch de ruit had hooren verbrjfeelen, noch de deuren had hooren openen. Men oordeelde dus over hare verbazing toen zij al die agenten aan haar bed zag staan !

Men leest in den *Nieuwen landbouw Courant* van 50 April: De uitvoer van vee naar België heeft sedert enige dagen eene groote uitbreiding genomen. Men koop al de beschikbare dieren om te ze naar dit land te verzenden. Men denkt dat deze verzendingen het gevolg zijn van het wetsontwerp der inkomende rechten op het vee dat in de Belgische Kamer besproken wordt.

Van een anderen kant vernemt *L'Étoile* dat er verleden week groote hoeveelheden vee langs de statie van Eesch in het land gekomen zijn.

De fransche uitvoer naar België is ook zeer groot. Te Chimay en omstreken zijn al de stallingen opgepropt met vee uit Frankryk verzonden.

Ongeveer een jaar geleden bestond er te Brussel eene dievenbende, die zich bijzonder bezig hield met de Kamers te plunderen, waar zij langs bijzondere ingangen konden op geraken. Bijna alle dagen werden diefstalsten van dien aard bestatigd, tot eindelijk een der dieven, zekere Advenant, in de handen der politie viel. Advenant klaagde verscheidene zijner med-plichten aan, waarvan drie aagehouden werden. Van Acker, Vaseline en Deponit. Het waren alle vier oud-veroordeelden van de gevaarlijkste soort. Zij verhooren voor de assisen en worden veroordeeld tot verschillende straffen van 6 tot 10 jaar opsluiting.

Sedert zes maanden reeds zitten de vier kerels in de gevangenis te Leuven. Dezer dagen schreef Advenant eene brief aan een politie-officier van Brussel, waarin hij deze midde dat hij belangrijke verklaringen te doen had. Hij vroeg dat men hem naar Brussel zou doen brengen, waar hij behoorde volledige bekentnissen te doen en zijne andere medplichtigen te helpen te maken. De brief werd aan den procureur-generaal megedeeld en de politie-officier werd gelast zich naar de gevangenis van Leuven te begeven waar hij Advenant ondervroeg. Deze laatste herhaalde zijne belofte en bekende dat hij en de drie andere gevangenen de daders waren van verscheidene diefstalsten te Brussel gepleegd, onder ander een diefstal bij een koopman der Nieuwstraat.

Proces-verhaal van die verklaringen werd opgemaakt en het parket bevoel een nieuw onderzoek. De onderzoeksrechter, de heer Charles, die zich vroeger reeds met de zaak had beziggehouden, werd daarmee gelast. Op zijne aanvraag heeft de minister van Justicie de toelating gegeven om de vier dieven van de gevangenis van Leuven naar die van St-Gillis te brengen. Daar men de kerels kende had men bijzondere voorzorgen genomen om alle poging tot ontvluchting te beletten.

Misdaad te Aalst. — Een afschuwelijk drama heeft bovengenoemde gemeente in verslagenheid gebracht.

Eene oude vrouw, landloopster die van giften leefde en nu hier dankbaar hare nachten overbracht, is in een verkeuskot verward gevonden. Ziehier de bijzonderheden over dit drama mededeeld.

Sedert jaren leefde te Aalst eene bedelares, 50 tot 55 jaren oud, Catharina De Wagenaar, geheten. Zij scheen al hare verstandvermogens niet te bezitten. Ook hadden de inwoners van het dorp medelijden met haar en gaven haar voedsel en huisvesting.

Een herbergierster der gemeente, de weduwe Dammers, had haar de gastvrijheid in de schuur aangeboden. Zij was daar zeer erkentelijk voor en kwam elken morgen de herbergierster bedanken er zij hare gewone ronde begon.

Zondag avond kwam vrouw De Wagenaar hare gewone slaapplaats in de schuur inenemen en maandag morgen was vrouw Dammers veronderd haar niet op het gewone uur te zien verschijnen. Zij ging dus naar de schuur en riep: — Triene ! ge slaap, vandaag ! — Geen antwoord bekomende, onderzoekte zij de plaats en vond er het lijk der ongelukkige, met verwrongen gezicht, den hals vol blauwe plekken en de kleeren in wanorde.

De weduwe riep de geburen: een jong meisje verwittigde den burgemeester en deze kwam weldra met den veldwachter om het eerste onderzoek in te stellen. Zij bevonden dat de deur der binnenaalst geopend was, en ontdekten sporen van manustappelen.

Een der dokters van de gemeente deed het eerste geneeskundig onderzoek, waartuit hooger vermeld vermoeden bevestigd werd.

Het parket en de wetsdokter ter plaats geroepen, verklaarde nog niet te kunnen bestatigen of de vrouw nog een anderen aanslag te onderstaan had. Men weet niet wie in de gemeente tot deze misdaad in staat kan geweest zijn.

Ter gelegenheid van het jubelfeest der Luvensche studentennootschappij *Met Tijd en Vlijt*, zullen de heeren pastoor Claeys, Guido Geulle en Reuter Snieders, en uit Holland, J. Alberding Thym en Mgr. Everts, op de plechtigheid van 8 Mei, vereerd worden met den titel van *Doctor honoris causa* der Hogeschool van Leuven.

— Men schrijft uit Gent: Gisteren morgen eenige minuten na negen uren, kwam een dame in allerhaast naar de statie gelopen. Zij vreesde den trein te missen, die omtrent half tien uren naar Ryssel vertrekt. Te midden der Statieplaats geraakt hare poef los en viel op straat.

De verlichting gevoelende, keerde de reiziger zich om en liep terug om het verloren te halen. Daar echter een talrijke menigte reeds toegelopen was, werd de dame beschaamd en trok de statie binnen. De vindens van den poef namen hem op

en onderzochten hem. Wat geluk ! Hij was oggeweld met allerfinste tabak ! De vondt werd selfs verzeeld en de pijpen gestopt. Of er gelachen is !

— Men schrijft uit Wetteren: Aanranding te Schellebelle. — Zondag avond gingen twee jongelingen van Wetteren in eene herberg te Schellebelle, wijk Akkergem. Er was veel volk binnen; zij vroegen een glas bier. Aanstonds hoorden zij zeggen: « 't Zal hier branden van den avond, 't zal rooken, » enz. » enz. » allen uitdrukkingen die weinig goeds voorspelden. Zij gingen eens achter, eene vrouw met een kind op den arm komt bij hen en zegt hun: « Jongens, vertrek selfs, gaat niet meer binnen, want men is bezig met regleeren om u slagen te geven. »

De twee jongelingen antwoordden: « Maar waarom, wij misdoen niemant ? »

— Luistert naar mij, hernam de vrouw, komt langs hier achter: langs voren wachten zij u zeeds af.

De jongelingen volgden dien raad, en hoorden zich te roepen: « Loopt, loopt, men achtervolgt u ! » Zij zetten het op eenen loop maar men zat hen reeds kort op de hielen.

Wanneer zij bijna het huis van den sekretaris bereikt hadden, viel er ééa over een wortel van eene boom; er hij kon rechtspringen zaten er die westaards op hem en brachten hem een viertal mestekten toe, waarvan eene aan den linkerouderzijde bijna een centimeter diep is.

Geholpen door zijnen kameraad is de gewonde met veel moeite te huis geraakt veel bloed verliezende. De laffe aanraders zijn gekend; zij zijn van slecht gedrag, een soldaat, in verlot zijnde voor ééne maand.

De gewonde is de heer V. Schutsert, kommissie van onbepaaldig gedrag. Gelukkig zijn de wonden niet doodlijk, maar de gekwetste heeft zeer veel bloed verloren.

De brigadier der gendarmen heeft een onderzoek ingesteld.

Hopem wij dat het gerecht de laffe booswichten streng zal straffen.

— Men schrijft uit Syngem: Een verschrikkelijk ongeluk heeft plaats gehad in de herberg St-Leu, gehoude door den heer Gremontprez-Lator, rijtuigmaker in deze gemeente.

Eene ion buskrijt zich in eene kamer bevindende, is ontlopt. Veesters en dakpannen vlogen in stukken, terwijl het huis gedschietlijk instortte. De meid, een meisje van 18 jaar, werd erg verbrand. Zij verkeert in wanhopigen toestand. Een kind van eenige maanden oud werd gelukkig ongedeerd van onder de puinen gelaagd.

De vader, drie andere kinderen en de knecht, die zich in de keuken bevonden, hebben slechts knueningzen bekomen.

Een jongen die naar school ging, werd, op 200 meters afstand van de plaats des onheils, door een stuk glas aan het hoofd getroffen.

Men weet niet hoe het vuur aan 't poort is gekomen.

Men schrijft uit Hansbeke: Een smartelijk ongeluk heeft maandag namiddag onze bevolking met diepen schrik geslagen. Men heeft eene jongeling van 21 jaar, aan eene wettellende landbouwersfamilie dezer gemeente behoorende, stervend in eenen gracht gevonden. Hij was van zijnen wagen gevallen, met twee paarden bespannen. Men beweert dat de ongelukkige jongeling in beschoonen toestand verkeerde.

Alle toegediende hulpmiddelen, om hem in het leven te houden, zijn zonder gevolg gebleven.

— Men schrijft uit Brugge: Dinsdag namiddag was er onweeder over onze stad en andere streken. Ten 4 u. 20 m. sloeg een bliksemschicht in de stallng en vernies, nevens het Hotel du Nord te Blankenberge, op den hoek der Kerk en Vramboutstraat. De brand versloog de twee plaatsen. De schade beloopt voor den eigenaar, den heer Anciau, te Ledeghe-bij-Gent, 1000 fr., en voor den pachter, den heer Aug. Van Praet, 1200 fr. Alles was verzeerd.

Maandag morgen was er zitting voor den krijgsraad te Brugge. Een soldaat der jagers, die van het tuchtnis of *discipline* als getuige in eene zaak was overgebracht en niet in het celrijtuig voor de gevangenis moest opgesloten worden, is na het verhoor ontsaapt en weggevlucht van de Gentpoort tot in den buiten. Alhoewel men hem rap achterhaalp, kon men hem niet inhalen, want de *chasseur* scheen gelijk hazenpoten te hebben. Hij is veldwaarts in verdwenen, zonder dat men op zijne sporen is kunnen geraken. Hij was op zijn beste gekleed.

De Journal de Mons meldt dat een soldaat van het 2^e jagers te voet dronken naar de kazerne was gekomen; hij begon twist te zoeken tegen zijne kameraden, greep een geweer, laadde het en schoot het herhaalde malen af, gelukkig zonder iemand te treffen. Een der kogels vloog door het venster in het huis van den heer Em. Stevenaert, rechter der kazerne. Mad. Stevenaert hoorde den kogel aan haar oer schuifelen. De kogel vloog in den muur der kamer. In de kazerne vluchtten de soldaten weg. Een adjudant heelt zich van den woestaard kunnen meester maken. Hij is, volgens men zegt, van zeer slecht gedrag. Men heelt hem natuurlijk opgesloten.

Verleden week waren de versche haringen te Lowestoft zoo overvloedig, dat verscheidene booten hunne lading in zee wierpen, liever dan den marktprijs van 50 s schillings » der last van 3000 stuks aan te nemen. De visschers zouden tegen dezen prijs op de transactie geld verloren hebben, doordat zij de marktelden, ookosten voor het tellen, enz., zouden hebben moeten betalen.

— Behoud van het gezicht. — Om het licht in de ogen tot hoogen onderdom te behouden, zijn zeven geboden op te volgen: 1) Als de ogen bij het werken zeer beginnen te doen, of als er vlekjes voor schemeren, of het zien onduidelijk wordt, laat ze dan rusten en weed ze van het werk af. Na volkomen rust voor een oogeblik of langer moogt gij het werk weder opnemen, maar moet er terstond mede ophouden als de ogen opnieuw vermoed zijn. 2) Zorg dat er licht genoeg, en dat het behoortlijk op uw werk valt, het liefst van bovenaf van de linkerzij. 3) Als gij zwakke ogen hebt, lees dan nooit op den tram of op den spoortrein. 4) Lees nooit liggend. Zwakte van gezicht is dikwijls het gevolg van de slechte woonste om in bed te lezen. 5) Lees niet terwijl gij van eene ziekte herstelt. 6) De algemeene gezondheid moet door goeden kost, slaap, frissche lucht, lichaamsbeweging, gezonde vermaken en eene behoortlijke regeling van de werken worden bewaard. 7) Neem behoortlijk den tijd tot slapen. Wie veel slecht, heeft inzonderheid behoefte aan een niet te korten slaap.

— St-TRUENEN, 50 September 1885. Gebruik gemaakt hebbende van eenige doozen uwer Zwitsersehe Pillen aan 1 fr. 50, verklaar ik dat mij de

vertering lichter gemaakt, mij de hoofdpijn en maagprikkeling weggenomen hebben, en dat ik thans regelmatig afga. P. Pasque, handelaar. Handteeken gewettigd.

Rusland.

LEVEND BEGRAVEN.

Te Odessa werd drie weken geleden met groote plechtigheid begraven de 35jarige majoor Majoroff, adjudant van den gouverneur. Een paar dagen geleden, toen aan het fidelegraf iets te herstellen viel, zag men dat het dekfel van Majoroff's doodkast gedeeltelijk er af lag. Men voel het lijk met den rug naar boven; het gezicht was vreeselijk gehavend en het vleesch van de handen gebeten. Het bloedde nog.

Zeven der beschuldigen, wegens deelneming aan de samenwering tegen den russischen keizer zijn door het hof te Petersburg ter dood, en alle overigen tot dwangarbeid voor langer of korter tijd veroordeeld.

De aangeklaagden waren gedurende het proces volkomen bedaard en bekenden volmondig hun opzet. Toen de voorzitter den student Generalloff toerde of hij wel wist, dat ook de keizerin of de kroonprins had kunnen getroffen worden, luide het ruwe antwoord: « Wat zou dat ? Hoe meer, hoe beter ! »

Slechts aan de drie personen, bij wie de bommen werden gevonden, zal, naar men verwacht, het doodvonnis worden voltrokken.

Van de veroordeelde nihilisten trok vooral de jonge student Oulianoff, de zoon van een hooggepaats russisch ambtenaar, de aandacht. Hij was het, die het dynamiet had bereid en de bommen had gemaakt. In de laatste terechtzitting hield hij eene schitterende rede. Hij verklaarde dat niet een zijner medebeschuldigen den dood vreesde. Niets was verhevener dan voor zijn lode te sterven. Hij had willen meewerken tot bevrijding van het ongelukkige russische volk; honderden jonge lieden zouden zijn voorbeeld volgen en de Czar zou ten slotte genoodzaakt zijn het stelsel van dwang op te geven. Deze woorden maakten eenen diepen indruk. De veroordeelde Novoroasski, student in de godsgelertheid, was tot bij zijne aanhouding eene gemiddeld van den voorzitter der Synode, Poboe-Ionoff, die hem dikwijls ten eten vroeg en hem eene schitterende loopbaan voorspelde. Een andere veroordeelde, Pilsoutski, is de zoon van een rijk Poolsch edelman. De eenige die een ongunstigen indruk maakte, was de 26 jarige student Ossipoff van Temsk, die verklaarde dat hij den Czar eerst met eenen revolver had willen doodden, maar dat bommen zekerder werken.

Ditjes en Datjes.

Eene kleinigheid. — Een man die bij een spoorwegongeluk eenige ribben gebroken had, ging later schadeloosstelling bij den statie-overste vragen. Wat, zei deze, zult gij voor zulk eene kleinigheid eene klacht indienen ? Over eenige dagen had den Czar 52 dooden, en geen enkele dezer heeft er aan gedacht schadeloosstelling te komen vragen.

In eene gemeente stond in October het volgende bericht aan 't Dorpshuis te lezen: *Al de burgers die eene pomp voor hun huis hebben, moeten in den winter met stroo bedekt zijn.*

Teleurstelling. — Student: Ach, lieve Anna, daar ligt mij iets op het hart... *Anna* (eene liefdesverklaring verhopende:) Maar zegt het zonder schroom, mijn lieve Hendrik ! *Student.* — Ik wilde dat uw vader mij 500 frank kon leenen... *Tabateau !*

Krijgjes. — In 't krijgswezen moet alles gaan gelijk in een uurwerk. Voor de horlogie heet men het *tiktak*, en in den oorlog *taktik*...

Merkveerdig. — Maar Karel, dat is geene gans maar eene sneep die ge van de jacht heb meegebracht... *Karel.* — Eene sneep ? zie-de-wel, er is tegenwoordig bedrog in alles, tot zelfs in de natuur.

Hij had berouw. — Pier Patyn was verledene week laat in den nacht en dronken naar huis gekomen en had van zijne vrouw een bedermooa ontvangen, welk zij zelfs nog des morgens voortzette.

— Indien gij nu nog berouw toont, zegde de vrouw, en bloofde het niet meer te zullen doen. — *Berouw, vrouwen!* dat hebt ik, omdat ik zoo veel hoofdpijn heb.

Bij den *Postrijder* van heden behoort een bijvoegsel.

Le Directeur des chemins de fer pour le mois de mai 1887, est en vente chez M. COLLÉBE libraire, Grand'Place, 37-39, à Tongres. Prix 25 centimes.

De doctor *MOOREN* van Düsseldorf zal te Luik zijn in het Hotel de l'Europe den 20 MEI aanstaande.

Concours de Creff.

Société « La Colombe » établie à Tongres chez M. FRANÇOIS RENWAERT près de la Station.

VITESSE	Hubens Edouard	10.	21. 58.
1 ^o PRIX	Lennis Félix	10.	47. 54.
2 ^o »	Coignon Jean	11.	14. 50.
3 ^o »	Thysen Pierre	11.	14. 04.
4 ^o »	Hubens Edouard	11.	19. 25.
5 ^o »	Renwaert François	11.	30. 30.
6 ^o »	Lennis Félix	11.	30. 54.
7 ^o »	Notelaers Louis	11.	56. 47.

BURGERLIJKE STAND DER STAD TONGEREN

van den 29 April tot den 6 Mei 1887.

GEBOORTEN 8. — JONGENS 3. MEISJES 5.

HUWELIJKEN 4. — Tusschen: Jacobus Roelen, schaapsherder, geboren te Coninxheim, en Elisabeth-Aldegond Rubens, beenhouwster, weduwe in het eerste huwelijk van Franciscus Verbruggen, en in het tweede huwelijk van Reiner Panis.

STERFTEN 1. — MANNELIJKE 0. VROUWELIJKE 1.

Maria-Catherina-Hubertina Max, echtgenoot van Frederic-Antoine Tulleners, 60 jaren geboren te Aken.

Be, wil gij, elastien, hout, wat komt gij hier maeken ? Ja, in mijn eigen land, wat kost gij hier deeren roeken ? Dat is hij hier des christens, zonder trabsat of loi ? Te geven en aas mij; van graanschap ben ik vol !